

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/776/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217994
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4312217994.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 7C/20/2013-87 zo dňa 09.01.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 14.11.2014. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobca podal návrh, aby súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP do právoplatného ukončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, pretože sa tam rieši otázka, ktorá môže mať význam pre vznik nároku na náhradu škody v tomto súdnom konaní. Okresný súd Prešov totiž rozhoduje vec o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky a v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameraných na ochranu spotrebiteľa. Na strane žalovaných vystupuje Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, a spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Žalovaná argumentovala rozhodnutím Súdneho dvora C-40/09 a C-76/10, ktoré sa týkali spotrebiteľských vzťahov s tým, že vnútroštátne súdy sa prostredníctvom prejudiciálneho konania snažili zistiť, či sa smernica 93/13/EHS má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd rozhodujúci o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, má ex offio rozhodnúť o nekalej povahe sankčného úroku v uvedenej spotrebiteľskej zmluve. Súdny dvor v týchto rozhodnutiach pripomenul dôležitosť zásady rei iudicatae a konštatoval, že z práva Európskej únie v zásade nevyplýva pre vnútroštátne súdy povinnosť prelomiť zásadu právoplatne rozhodnutej veci. Otázka, či má a v akom rozsahu vnútroštátny súd skúmať nekalé podmienky, keď skúma právoplatné rozhodnutie v rámci konania o návrhu na jeho nútený výkon, závisí od procesných pravidiel vnútroštátneho práva, pričom tieto konštatovania Súdny dvor oprel o zásadu procesnej autonómie členských štátov. V zmysle tejto zásady podmienky vykonávania zásady právnej sily rozhodnutej veci musí stanoviť vnútroštátny poriadok a tieto podmienky nesmú byť menej priaznivé ako pravidlá upravujúce obdobné vnútroštátne konania, ani nesmú byť naformulované tak, aby v praxi spôsobili nemožnosť alebo nadmerné sťaženie výkonu práv uznaných právnym poriadkom Európskej únie. Okresný súd Prešov prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla žalovaná Slovenská republika, v znení: 1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť

táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti navrhovateľky požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia? 2. V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré popisuje navrhovateľka, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu? 3. Ak ide v tomto prípade bolo dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je navrhovateľkou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovednosť členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením? 4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody? Podľa žalobcu zodpovedanie prejudiciálnych otázok má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní zásadný význam, lebo pre vznik nároku na náhradu škody má význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Súd návrh na prerušenie konania súd zamietol s odkazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého súd konanie preruší, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Súd sa s návrhom žalobcu na prerušenie konania nestotožnil a uviedol, že v tomto prípade ide o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo strany oprávneného z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v 15-dňovej zákonnej lehote a podľa žalobcu postupoval so zbytočnými prietiahmi, pričom exekučné konanie bolo ukončené zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Naproti tomu v konaní na Okresnom súde Prešov ide o nárok zo zodpovednosti za škodu zo strany povinného z dôvodu, že v nejakej exekučnej veci súdny orgán poverenie na vykonanie exekúcie vydal. Prejudiciálne otázky položené Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie smerujú k tomu, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva predtým, ako by účastník konania využil všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a tiež pred vyčerpaním možnosti oprávneného požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na vyššie uvedené rozdiely týkajúce sa skutkových okolností danej veci (exekučné konanie bolo ukončené zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia) a skutkových okolností zistených v konaní sp. zn. 7C/6/2010 Okresného súdu Prešov pod (exekučné konanie, ktoré prebieha), riešenie prejudiciálnych otázok položených Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie nemá význam pre rozhodnutie súdu v danej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a návrhu na prerušenie konania vyhovieť. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa neho konanie bolo potrebné prerušiť a poukázal na to, že Okresný súd Prešov prerušil konania do rozhodnutia Súdnemu dvoru Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti. Opodstatnenosť návrhu na prerušenie konania do zodpovedania prejudiciálnych otázok je v tom, že bude zodpovedaná otázka, či postup exekučného súdu v konaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie na základe právoplatného rozsudku rozhodcovského súdu je v súlade s komunitárnym právom. Predmetom konania, ktoré navrhol prerušiť, je náhrada škody za nesprávny úradný postup exekučného súdu pri vydávaní poverenia na totožnom podklade, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Zodpovedanie správnosti postupu exekučného súdu Súdnym dvorom Európskej únie bude mať význam pre posúdenie postupu exekučného súdu v prejednávanej veci a s tým súvisiacim založením zodpovednosti Slovenskej republiky za škodu spôsobenú štátnym orgánom pri výkone verejnej moci. Poukázal na postup iných súdov v obdobných prípadoch, kedy bolo konanie prerušené.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Pritom sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a v dôsledku toho sa podľa ustanovenia § 219 ods. 2 OSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby uvádzal dôvody totožné s obsahom odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa, vrátane citácie zákonných ustanovení; odvolací súd na dané odôvodnenie poukazuje.

Za správne nepovažuje odvolací súd odôvodnenie žalobcu v tom, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je dostatočné a uvádza odpovede na všetky právne významné námietky žalobcu prednesené v podanom odvolaní. Citované ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, čo znamená, že prerušenie konania je na úvahe súdu a je upravené len ako procesná možnosť. Ide o dispozičnú zásadu súdu prerušiť konanie v prípadoch prebiehajúceho iného konania, ktoré by mohlo dopomôcť k vyriešeniu otázky majúcej význam pre rozhodnutie súdu až do doby jeho právoplatného skončenia. Pre rozhodovanie súdu o prerušení konania je preto významné, či výsledok iného konania môže relevantne ovplyvniť výsledok konania, ktoré by malo byť prerušené. V tomto prípade súd prvého stupňa vo výsledku konania vedeného pred Okresným súdom Prešov takýto významný dôvod nevidel a žalobcom navrhované prerušenie konania nepovažoval za právne významné. Odvolací rešpektoval tento právny záver súdu prvého stupňa, ktorý má oporu v procesnom predpise, a s ohľadom na uvedené napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.